

REPUBLIKA SLOVENIJA
VLADA REPUBLIKE SLOVENIJE

Gregorčičeva 20–25, SI-1001 Ljubljana

T: +386 1 478 1000

F: +386 1 478 1607

E: gp.gs@gov.si

<http://www.vlada.si/>

PREDSEDNIK DRŽAVNEGA ZBORA

L J U B L J A N A

DRŽAVNI ZBOR REPUBLIKE SLOVENIJE

Prejeto:	28-06-2012
Šifra:	801-01/12-11/1
Povezava:	
EPA:	408-VI EU:
Sign. zn.:	
Kratica:	

EVA: 2012-2330-0183
Številka: 00728-23/2012/15
Datum: 27. 6. 2012

Vlada Republike Slovenije je na 20. redni seji dne 27. 6. 2012 določila besedilo:

- Predloga zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o varstvu okolja,

ki vam ga pošiljamo v obravnavo na podlagi 143. člena poslovnika Državnega zbora po nujnem postopku.

Vlada Republike Slovenije predlaga Državnemu zboru, da Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o varstvu okolja obravnava po nujnem postopku, da se preprečijo težko popravljive posledice za delovanje države.

Sprejetje zakona je nujno zato, da se bodo zmanjšale administrativne ovire in bremena za gospodarstvo in javno upravo, s prodajo emisijskih kuponov pa bo v letu 2013 dosežen dodaten denarni priliv v državni proračun.

Vlada Republike Slovenije je na podlagi 45. člena poslovnika Vlade Republike Slovenije in na podlagi 235. člena poslovnika Državnega zbora določila, da bodo kot njeni predstavniki na sejah Državnega zbora in njegovih delovnih teles sodelovali:

- Franc Bogovič, minister za kmetijstvo in okolje,
- Marjeta Peterlin, državna sekretarka, Ministrstvo za kmetijstvo in okolje,
- Barbara Avčin Tržan, v. d. generalne direktorice Direktorata za okolje, Ministrstvo za kmetijstvo in okolje,
- Dušan Pichler, sekretar, Direktorat za okolje, Ministrstvo za kmetijstvo in okolje.

Dr. Božo PREDALIČ
GENERALNI SEKRETAR

PRILOGA: 1

PREDLOG
NUJNI POSTOPEK
EVA: 2012-2330-0183

ZAKONA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O VARSTVU OKOLJA

I. UVOD

1. Ocena stanja in razlogi za sprejetje zakona

1.1 Zakon o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 41/04, v nadaljnjem besedilu: ZVO-1) je začel veljati 7. maja 2004. Zakon je bil nato zaradi prenosa ustreznih direktiv Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: EU) v pravni red Republike Slovenije spremenjen, in sicer z Zakonom o spremembah in dopolnitvah Zakona o varstvu okolja – ZVO-1A (Uradni list RS, št. 20/06 z dne 24. 2. 2006), Zakonom o spremembah in dopolnitvah Zakona o varstvu okolja – ZVO-1B (Uradni list RS, št. 70/08 z dne 11. 7. 2008) in nazadnje z Zakonom o spremembah in dopolnitvah Zakona o varstvu okolja – ZVO-1C (Uradni list RS, št. 108/09 z dne 28. 12. 2009, v nadaljnjem besedilu: ZVO-1).

1.2. ZVO-1 v prvem odstavku 82. člena določa, da mora upravljavec naprave pridobiti okoljevarstveno dovoljenje za obratovanje naprave, če se v njej izvaja dejavnost, ki povzroča emisije, za katere so predpisane mejne vrednosti, ali izvaja dejavnost, za katero je v skladu z določbami 19. in 20. člena predpisana obveznost njegove pridobitve. To so naprave ali dejavnosti, ki ne povzročajo onesnaževanje okolja večjega obsega (t. i. dejavnosti oz. naprave IPPC). To dovoljenje se izda z veljavnostjo petih let. Prav tako mora na podlagi prvega odstavka 86. člena ZVO-1 okoljevarstveno dovoljenje pridobiti upravljavec obrata za njegovo obratovanje. Obrat je v skladu z opredelitvijo iz 9. točke 3. člena ZVO-1 celotno območje, ki ga upravlja isti upravljavec in na katerem je ena ali več naprav, vključno s pripadajočo ali z njimi povezano infrastrukturo in tehnološkimi procesi, v katerih se proizvajajo, skladiščijo ali kakor koli drugače uporabljajo nevarne snovi. Tudi to dovoljenje se izda z rokom veljavnosti petih let.

Zakon v 68. členu določa, da okoljevarstveno dovoljenje za naprave IPPC velja deset let. Tehnično oz. tehnološko ni nobenega razloga za tako razlikovanje. Zaradi tega je smiselno to razlikovanje odpraviti oz. poenotiti veljavnost vseh okoljevarstvenih dovoljenj na deset let. Veljavnost dovoljenja v trajanju petih let prav tako pomeni administrativno oviro oz. breme, ki ni utemeljeno z zahtevami varstva okolja. Zaradi podaljšanja veljavnosti okoljevarstvenih dovoljenj bo zmanjšano število upravnih postopkov, kar bo pripomoglo k zmanjšanju administrativnih bremen za gospodarstvo in javno upravo.

Po podatkih iz upravnih evidenc Agencije RS za okolje je zdaj veljavnih 1143 okoljevarstvenih dovoljenj, izdanih na podlagi 82. in 86. člena ZVO-1.

1.3. ZVO-1 v petem odstavku 135. člena določa, da se emisijski kuponi iz rezerve državnega načrta razdelitve emisijskih kuponov, ki jih ni bilo mogoče podeliti ali prodati do konca obdobja

iz 1. točke četrtega odstavka 126. člena zakona, razveljavijo skladno s predpisi EU, ki urejajo register emisijskih kuponov. Razveljavitev kuponov pomeni, da jih register emisijskih kuponov v skladu s predpisom EU, ki ureja register emisijskih kuponov, razveljavi, in sicer brez vračila v denarni protivrednosti.

Odlok o državnem načrtu razdelitve emisijskih kuponov za obdobje od 2008 do 2012 (Uradni list RS, št. 42/07 in 70/07) je določil skupno količino emisijskih kuponov, ki se je razdelila brez obveznosti plačila v odloku navedenim upravljavcem naprav, in sicer v višini 41.494.687 t CO₂ (ena tona CO₂ = en emisijski kupon). Odlok je določil tudi rezervo emisijskih kuponov za nove naprave, in sicer v višini 657.442 t CO₂, kar je 1,6 % skupne količine.

Po podatkih Agencije Republike Slovenije za okolje, ki upravlja register emisijskih kuponov, je bilo v času priprave predloga zakona v rezervi še 434.552 tCO₂ oz. emisijskih kuponov. Ministrstvo za kmetijstvo in okolje predvideva, da bo do konca obdobja, to je do 31. 12. 2012, v rezervi ostalo še okoli 420.000 t CO₂ oziroma enaka količina emisijskih kuponov (natančne količine ni mogoče določiti, saj obdobja, v katerem imajo nove naprave pravico do brezplačne podelitve emisijskih kuponov, še ni konec). Vrednost enega emisijskega kupona na svetovnem trgu ogljika je bila v začetku junija 2012 okoli 6 evrov. Emisijski kuponi iz rezerve, ki jih ni mogoče podeliti, pripadajo Republiki Sloveniji in pomenijo njeno finančno premoženje. Zaradi razlogov varstva okolja oz. zaradi vplivanja na zmanjšanje emisij toplogrednih plinov je bilo v ZVO-1 določeno, da se emisijski kuponi, ki jih ne bo mogoče brezplačno podeliti ali prodati na dražbi do konca leta 2012, razveljavijo, s čimer se zmanjša količina emisijskih kuponov na trgu. Takšna rešitev pa narodnogospodarsko ni utemeljena, saj so emisijski kuponi finančno premoženje države, s katerim je mogoče razpolagati. Način razpolaganja pa je seveda odvisen predvsem od izpolnjevanja mednarodno sprejetih obveznosti, ki jih ima Republika Slovenija v zvezi z zmanjševanjem emisij toplogrednih plinov.

1.4. ZVO-1 v 149. členu določa obvezne občinske gospodarske javne službe varstva okolja. Veljavna ureditev 149. člena povzroča težave pri učinkovitem urejanju obveznih občinskih gospodarskih služb, saj je preveč toga in ne dopušča, da bi vlada glede na zahteve varstva okolja podrobneje določala, katere dejavnosti, naloge in vrste komunalnih odpadkov spadajo v gospodarsko javno službo, katere pa je mogoče urejati v okviru proste gospodarske pobude, seveda v skladu z zahtevami evropskega prava ter varstva okolja in zdravja ljudi.

1.5. V prvem odstavku 53. člena ZVO-1 je določeno, da mora nosilec nameravanega posega za presojo vplivov na okolje zagotoviti med drugim tudi projekt nameravanega posega, v tretjem odstavku pa dano ministru, pristojnemu za okolje, pooblastilo, da podrobneje predpiše, kaj se šteje za projekt in njegove sestavine. V prvem odstavku 194. člena ZVO-1 je določeno, da se do izdaje zgoraj navedenega predpisa kot projekt nameravanega posega šteje idejna zasnova po predpisih o graditvi objektov. Minister takšnega predpisa še ni izdal.

Zaradi tega pristojni organ, to je Agencija Republike Slovenije za okolje, v postopkih pridobitve okoljevarstvenih soglasij dosledno sledi zgoraj navedenim določbam in kot projekt nameravanega posega zahteva idejno zasnovo. Takšna zahteva se postavlja, ne glede na to, kakšna projektna dokumentacija v konkretnih primerih že obstaja. Tako je v določenih primerih že sprejeta uredba o državnem lokacijskem načrtu ali državnem prostorskem načrtu, kot podlaga pa je bil izdelan idejni projekt o graditvi objektov, ki je v hierarhiji projektne dokumentacije »višji«, torej bolj podroben dokument, vendar pa je tudi v teh primerih treba zagotoviti še idejno zasnovo. Takšna rešitev pa ni primerna, niti časovno niti finančno.

2. Cilji, načela in poglobitve rešitve zakona

2.1. Cilji zakona

Temeljni cilj predlaganega zakona je poenotenje roka veljavnosti okoljevarstvenih dovoljenj in racionalnejša ureditev obveznih občinskih gospodarskih javnih služb varstva okolja zaradi njihovega učinkovitejšega delovanja in omogočanja delovanja svobodne gospodarske pobude, kadar je to v skladu z zahtevami varstva okolja in zdravja ljudi mogoče.

Prav tako je cilj predlaganega zakona, da država racionalno in v skladu z mednarodno sprejetimi obveznostmi glede zmanjšanja emisij toplogrednih plinov uredi razpolaganje z ostankom emisijskih kuponov iz rezerve državnega načrta razdelitve emisijskih kuponov za obdobje od 2008 do 2012.

2.2. Načela zakonske ureditve

Predlagani zakon je osnovan na temeljnih načelih veljavnega Zakona o varstvu okolja, opredeljenih v 4. do 16. členu.

2.3. Poglavitne rešitve

2.3.1. Veljavnost okoljevarstvenih dovoljenj za druge naprave in za obrate (ki niso IPPC dejavnosti oz. naprave) bo s petih let podaljšana na deset let. Takšna rešitev bo veljala za pridobivanje teh dovoljenj od uveljavitve zakona. Imetniki obstoječih dovoljenj, izdanih z veljavnostjo petih let, bodo lahko najpozneje tri mesece pred iztekom veljavnosti dovoljenja od ministrstva, pristojnega za varstvo okolja, z vlogo zahtevali spremembo njegove veljavnosti. Ministrstvo jim bo z izdajo odločbe spremenilo veljavnost dovoljenja na obdobje desetih let od začetka njegove veljavnosti, pri tem pa ne bo preverjalo, ali imetniki dovoljenj izpolnjujejo predpisane pogoje za obratovanje naprave ali obrata oz. izvajanje dejavnosti. Takšna rešitev je utemeljena, saj ima na podlagi ZVO-1 imetnik dovoljenja obveznost prijave spremembe naprave ali obrata ali dejavnosti, pristojni organ pa mora v teh primerih ustrezno spremeniti dovoljenje. Prav tako ima pristojni organ pravico spremeniti okoljevarstveno dovoljenje po uradni dolžnosti, če so se med veljavnostjo dovoljenja spremenili predpisi, ki vplivajo na izvajanje dovoljenja.

Nekoliko drugačna je predvidena ureditev za imetnike okoljevarstvenih dovoljenj za obratovanje komunalnih in skupnih čistilnih naprav. Ministrstvo bo tem spremenilo veljavnost že izdanih dovoljenj le do roka, do katerega se morajo prilagoditi Uredbi o emisiji snovi pri odvajanju odpadne vode iz komunalnih čistilnih naprav (Ur. l. RS, št. 45/07, 63/09 in 105/10). Uredba predpisuje stopnje čiščenja in določa roke, do katerih mora biti zagotovljeno predpisano čiščenje. Takšna ureditev je pogojena z zahtevami Direktive Sveta z dne 21. maja 1991 o čiščenju komunalne odpadne vode (91/271/EGS) in roki za prilagoditev zahtevam te direktive iz Akta o pogojih pristopa Češke republike, Republike Estonije, Republike Cipra, Republike Latvije, Republike Litve, Republike Madžarske, Republike Malte, Republike Poljske, Republike Slovenije in Slovaške republike in prilagoditvah Pogodb, na katerih temelji Evropska unija (UL L št. 236 z dne 23. 9. 2003, str. 33). Z Aktom o pogojih pristopa so določeni roki za zagotovitev ustreznega odvajanja in čiščenja komunalne odpadne vode v Republiki Sloveniji v skladu z Direktivo 91/271/EGS. Zahteve Direktive 91/271/EGS in roki iz Akta o pogojih pristopa so v notranji pravni red preneseni z zgoraj navedeno uredbo in za posamezne komunalne čistilne naprave nastopijo v letih 2014, 2015 ali 2016, odvisno od velikosti čistilne naprave ter območja, na katerem se nahaja. Podaljšanje veljavnosti okoljevarstvenih dovoljenj preko teh rokov bi pomenilo kršenje Direktive 91/271/EGS in Akta o pogojih pristopa.

2.3.2. Predlagani zakon namesto razveljavitve ostanka emisijskih kuponov iz rezerve za nove naprave iz državnega načrta razdelitve emisijskih kuponov od 2008 do 2012 predvideva njihovo ohranitev, saj gre praktično za finančno premoženje, s kateri država lahko razpolaga. Emisijske kupone je namreč mogoče prodati na trgu po vnaprej določeni ceni, na dražbi, prenesti v obdobje po letu 2012, ali jih razveljaviti. Emisijske kupone je prav tako mogoče uporabiti za izpolnitev obveznosti Republike Slovenije iz Kjotskega protokola in Odločbe Komisije z dne 14. decembra 2006 o določitvi ravni emisij, ki se dodelijo Skupnosti in vsaki od njenih držav članic v okviru Kjotskega protokola v skladu z Odločbo Sveta 2002/358/ES (UL L 358 z dne 16. 12. 2006, str. 87), kjer je tudi za Republiko Slovenijo določena skupna dovoljena količina emisij toplogrednih plinov v obdobju 2008 do 2012 in sicer v višini 92.934.961 tCO₂ ekvivalenta. Način razpolaganja bo določila Vlada Republike Slovenije na predlog ministra, pristojnega za okolje. Način razpolaganja bo v največji meri odvisen od izvajanja mednarodno sprejetih obveznosti Republike Slovenije v zvezi z zmanjševanjem emisij toplogrednih plinov.

Predlagani zakon tudi določa, da so prihodki iz eventuelne prodaje emisijskih kuponov namenjeni za financiranje Sklada za podnebne spremembe, ustanovljenega na podlagi 126. d člena ZVO-1.

2.3.3. Predlagana sprememba 149. člena bo omogočila učinkovitejše urejanje občinskih gospodarskih javnih služb varstva okolja. Vladi bo s predlagano ureditvijo dana jasnejša pristojnost, da s predpisom, izdanim na podlagi ZVO-1, podrobneje določi dejavnosti, naloge in vrste komunalnih odpadkov, ki so predmet obvezne občinske gospodarske javne službe. To po drugi strani pomeni, da bo omogočena svobodna gospodarska pobuda tam, kjer je to zaradi varstva okolja in zdravja ljudi seveda sploh mogoče.

2.3.4. Predlagana sprememba prvega odstavka 194. člena ZVO-1 bo racionalizirala v časovnem in finančnem smislu vodenje postopkov izdaje okoljevarstvenih soglasij. Za vodenje postopkov pristojni organ bo lahko na podlagi spremenjene ureditve lahko kot projekt štel ne le idejno zasnovo, pač pa tudi druge projekte, kot jih določajo predpisi na področju graditve objektov. Takšna ureditev bo seveda veljala le do izdaje predpisa, ki ga na podlagi zakonskega pooblastila iz tretjega odstavka 53. člena ZVO-1 izda minister. Ustrezne ravni obdelave projektne dokumentacije so določene v predlogu Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o graditvi, ki je prav tako v vladni proceduri.

Predlog zakona v 17. členu namreč določa:

50.a člen se spremeni tako, da se glasi:

»50.a člen

(soglasja)

(1) Zahtevi za izdajo soglasja mora biti priložen tisti del projekta za pridobitev gradbenega dovoljenja, ki je v zvezi s predmetom soglašanja. K vlogi za pridobitev soglasja se lahko priloži tudi projekt, ki je obdelan na višji ravni.

3. Ocena finančnih posledic zakona za državni proračun in druga javnofinančna sredstva

Določbe predloga zakona pomenijo zmanjšanje finančnih obremenitev za proračun RS, ker bo s predlaganim podaljšanjem veljavnosti okoljevarstvenega dovoljenja zmanjšano tudi število upravnih postopkov.

Določbe predlaganega zakona, ki urejajo razpolaganje z ostankom emisijskih kuponov iz rezerve državnega načrta razdelitve emisijskih kuponov pa v primeru njihove prodaje povečujejo državni proračun, in sicer v višini prihodkov, doseženih z njihovo prodajo. Glede na

predvideno količino nerazdeljenih emisijskih kuponov in njihovo sedanjo ceno na trgu lahko priliv ocenimo na okoli 2,4 mio eurov, seveda v primeru, če bi se Republika Slovenija za prodajo v resnici odločila.

Predlagani zakon nima posledic na druga javnofinančna sredstva.

4. Zagotavljanje sredstev v proračunu Republike Slovenije

Za izvajanje zakona ni treba zagotoviti posebnih sredstev iz proračuna Republike Slovenije.

5. Prikaz ureditve v drugih pravnih sistemih in prilagojenost predlagane ureditve pravu EU

5.1. Pravo EU

Predlagane spremembe glede veljavnosti okoljevarstvenih dovoljenj za druge naprave in obrate neposredno niso predmet prava Evropske unije.

Direktiva 2003/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. oktobra o vzpostavitvi sheme za trgovanje s pravicami za izpuščanje toplogrednih plinov v Skupnosti in dopolnitvi Direktive 96/61/ES (UL L št. 275 z dne 25. 10. 2003, stran 32) ne ureja tega, kaj država lahko stori z emisijskimi kuponi, ki ob izteku obdobja ostanejo iz rezerve za nove naprave, določene v državnih načrtih razdelitve emisijskih kuponov v obdobjih od 2005 do 2007 in 2008 do 2012. Direktiva prav tako ne ureja porabe sredstev, pridobljenih z njihovo morebitno prodajo, zato je to svobodna odločitev države članice.

Pravo Evropske unije ne ureja gospodarskih javnih služb varstva okolja, saj so te javne službe izvzete iz Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2006/123/ES z dne 12. decembra 2006 o storitvah na notranjem trgu (UL L, št. 376 z dne 27. 12. 2006, str. 36).

5.2. Prikaz ureditve v drugih državah članicah Evropske unije

A/ Glede veljavnosti okoljevarstvenih dovoljenj za dejavnosti oz. naprave, ki niso IPPC dejavnosti oz. naprave

5.2.1. Latvija

V Latviji veljajo dovoljenja za določena ravnanja z odpadki (zbiranje, prevažanje, skladiščenje ipd.) deset let. Dovoljenja za odstranjevanje in predelavo odpadkov veljajo za celotno obdobje delovanja določene naprave, pristojni organ za izdajanje dovoljenj pa ima kadarkoli pravico do preklica ali spremembe izdanega dovoljenja.

5.2.2. Belgija (Valonija)

Na podlagi Valonskega Zakona o ravnanju z odpadki iz leta 1999 veljajo dovoljenja za ravnanje z odpadki največ 20 let. Za določene dejavnosti ali naprave je lahko obdobje veljavnosti krajše. Takšna ureditev velja v primeru, če se zahteva za dovoljenje nanaša na industrijsko dejavnost, kjer je velika verjetnost, da bo prišlo do sprememb v času trajanja dovoljenja (npr. proizvodnja obnovljive energije iz biološko razgradljivih odpadkov).

5.2.3. Irska

Na Irskem so do nedavno veljala dovoljenja za dejavnosti oz. naprave, ki niso IPPC dejavnosti oz. naprave (npr. recikliranje odpadkov in obnova zemljišč) ki jih urejajo občine, tri leta. Zaradi

odprave administrativnih ovir je bilo to obdobje podaljšano in sedaj veljajo pet let. Dovoljenja za zbiranje odpadkov prav tako veljajo pet let.

B/ Glede razpolaganja z emisijskimi kuponi iz rezerve Državnega načrta razdelitve emisijskih kuponov za obdobje od 2008 do 2012

5.2.4. Avstrija

Avstrijski zvezni zakon o sistemu trgovanja s certifikati o toplogrednih plinih (Emissionszertifikatengesetz 2011, Bundesgesetzblatt fuer die Republik Osterreich, 112.12.2011. teil 1) v četrtem odstavku 17. člena določa, se preostanek certifikatov o toplogrednih plinih (ti so ekvivalent slovenskim emisijskim kuponom) iz rezerve za nove naprave, ki niso bili razdeljeni, proda na trgu. Zakon nadalje določa, da se v predpisu o pogojih razdelitve emisijskih kuponov (Zuteilungsverordnung) določi datum, od katerega naprej se emisijski kuponi prodajo in ne več razdelijo brezplačno skladno z pogoji določenimi v zakonu.

5.2.5. Nemčija

V nemški zvezni zakonodajni ureditvi ureja razpolaganje države z emisijskimi kuponi iz rezerve za nove naprave, ki ob koncu obdobja 2008 do 2012 niso bili razdeljeni, zvezni zakon o spremembi pravnih podlag za nadaljnji razvoj trgovanja z emisijami z ozirom na obdobje 2008 do 2012 (Gesetz zur Aenderung der Rechtsgrundlagen zum Emmissionshandel im Hinblick auf der Zuteilungsperiode 2008-2012, Bundesgesetzblatt Jahrgang 2007, Nr. 38, 10. avgust 2007). Za zakon v četrtem odstavku 5. člena določa, da se lahko emisijski kuponi iz obdobja 2008 do 2012 prenesejo v naslednje obdobje ali razveljavijo.

5.3.6. Češka

Na Češkem uporaba emisijskih kuponov iz rezerve državnega načrta razdelitve emisijskih kuponov ni predmet eksplicitne zakonske ureditve. Državni načrt razdelitve 2008-2012, ki ga je sprejela Vlada Republike Češke (in odobrila Komisija) določa, da se eventuelni presežki emisijskih kuponov iz rezerve prodajo na dražbi. Posebna vladna uredba določa, da ministrstvo, pristojno za okolje, izbere in določi dražitelja, ki bo prodal kupone na dražbi. Prihodek iz dražbe se lahko porabi za državno Shemo zelenih investicij (Green Investment Scheme), še posebej za projekte učinkovite rabe energije v javnih zgradbah. V tem času na Češkem poteka izbira dražitelja med petimi največjimi borzami, na katerih se trguje z ogljikom, dražba pa naj bi bila čim prej.

C/ Ureditev obveznih državnih in občinskih gospodarskih javnih služb se s predlaganim zakonom na sistemski ravni ne spreminja.

6. Druge posledice

Zakon nima drugih posledic.

7. Razlogi za obravnavo zakona po nujnem postopku

Vlada RS predlaga Državnemu zboru, da se skladno s 143. členom Poslovnika Državnega zbora RS (Uradni list RS, št. 92/07- uradno prečiščeno besedilo in 105/10) Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o varstvu okolja obravnava po nujnem postopku, in sicer iz razloga, da se preprečijo težko popravljive posledice za delovanje države. Predlagane spremembe in dopolnitve zakona bodo pocenile in poenostavile postopke, s čimer se odpravljajo administrativne ovire tako za gospodarstvo kot za državno upravo. Predlagane spremembe in dopolnitve zakona o vodah namreč sodijo v okvir ukrepov za spodbujanje gospodarstva, ki jih je sprejela Vlada Republike Slovenije v letu 2012, nanašajo pa se na področje varstva okolja.

II. BESEDILO ČLENOV

1. člen

V Zakonu o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06 – uradno prečiščeno besedilo, 49/06 – ZMetD, 66/06 – odl. US, 33/07 – ZPNačrt, 57/08 – ZFO-1A, 70/08 in 108/09) se v petem odstavku 82. člena beseda »petih« nadomesti z besedo »desetih«.

2. člen

V petem odstavku 86. člena se beseda »petih« nadomesti z besedo »desetih«.

3. člen

V četrtem odstavku 126. d člena se črta besedilo »na javni dražbi iz prejšnjega člena«.

4. člen

Peti odstavek 135. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(5) Z emisijskimi kuponi iz rezerve državnega načrta, ki jih ni bilo mogoče podeliti do konca obdobja iz 1. točke četrtega odstavka 126. člena tega zakona, razpolaga Republika Slovenija. Način razpolaganja določi vlada na predlog ministra.«.

5. člen

V prvem odstavku 149. člena se 3. točka spremeni tako, da se glasi:

»3. zbiranje določenih vrst komunalnih odpadkov,«.

4. točka se črta.

Dosedanja 5. točka, ki postane nova 4. točka, se spremeni tako, da se glasi:
»obdelava določenih vrst komunalnih odpadkov,«.

Dosedanji 6. in 7. točka pa postaneta 5. in 6. točka.

V tretjem odstavku se v 1. točki za besedo »vrste« doda besedilo »dejavnosti, komunalnih odpadkov in«.

6. člen

Prvi odstavek 194. člena se spremeni tako, da se glasi:

»Do izdaje predpisa iz tretjega odstavka 53. člena tega zakona se za projekt nameravanega posega iz 51. člena tega zakona, ki je gradnja, šteje idejna zasnova ali projekt, ki je obdelan na višji ravni, skladno s predpisi o graditvi objektov.«.

PREHODNE IN KONČNA DOLOČBA

7. člen

(1) Imetnik veljavnega okoljevarstvenega dovoljenja, izdanega na podlagi 82. in 86. člena Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06 – uradno prečiščeno besedilo, 49/06 – ZMetD, 66/06 – odl. US, 33/07 – ZPNačrt, 57/08 – ZFO-1A, 70/08 in 108/09), lahko najpozneje tri mesece pred iztekom njegove veljavnosti pošlje na ministrstvo, pristojno za varstvo okolja, vlogo z zahtevo za spremembo veljavnosti svojega dovoljenja v skladu s spremenjenim 82. oziroma 86. členom zakona.

(2) Ministrstvo, pristojno za varstvo okolja, spremeni veljavnost dovoljenja iz prejšnjega odstavka na obdobje desetih let od dneva njegove veljavnosti, pri čemer ne uporablja določb šestega odstavka 82. člena oziroma šestega odstavka 86. člena.

(3) Ne glede na določbe prejšnjega odstavka spremeni ministrstvo imetniku okoljevarstvenega dovoljenja za komunalno ali skupno čistilno napravo veljavnost tega dovoljenja le do roka, ko je za takšno čistilno napravo predpisana prilagoditev zahtevam predpisa, ki ureja emisijo snovi pri odvajanju odpadne vode iz komunalnih čistilnih naprav, pri čemer se ne uporablja določb šestega odstavka 82. člena.

(4) Vloge, ki so bile vložene za izdajo okoljevarstvenih dovoljenj za naprave in dejavnosti iz 82. člena oziroma za obrate iz 86. člena zakona pred uveljavitvijo tega zakona, se glede roka veljavnosti obravnavajo v skladu z določbami spremenjenega 82. oziroma 86. člena zakona.

(5) Vloge, ki so bile vložene za podaljšanje okoljevarstvenih dovoljenj za naprave in dejavnosti iz 82. člena oziroma za obrate iz 86. člena zakona pred uveljavitvijo tega zakona, se štejejo za vloge iz prvega odstavka tega člena.

8. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

III OBRAZLOŽITEV:

K 1. členu

V 1. členu predlaganega zakona se spreminja rok veljavnosti okoljevarstvenega dovoljenja, ki ga morajo pridobiti upravljavci določenih vrst naprav oziroma izvajalci določenih dejavnosti iz 82. člena veljavnega Zakona o varstvu okolja. Rok veljavnosti se podaljša s sedanjih pet na deset let

K 2. členu

V 2. členu predlaganega zakona se spreminja rok veljavnosti okoljevarstvenega dovoljenja, ki ga morajo pridobiti upravljavci obratov iz 86. člena veljavnega Zakona o varstvu okolja. Rok veljavnosti se podaljša s sedanjih pet na deset let.

K 3. členu

Po predlagani ureditvi bodo prihodki, doseženi s prodajo emisijskih kuponov, torej tudi s prodajo ostanka emisijskih kuponov iz rezerve, namenjeni financiranju Sklada za podnebne spremembe, ustanovljenega na podlagi 126. d člena veljavnega Zakona o varstvu okolja.

K 4. členu

V 4. členu predlagana ureditev pomeni, da bo z emisijski kuponi iz rezerve Državnega načrta razdelitve emisijskih kuponov od 2008 do 2012, ki jih do 31. 12. 2012 ne bo mogoče razdeliti upravljavcem novih naprav, razpolagala Republika Slovenija, Veljavna ureditev je predvidela njihovo razveljavitev. Način razpolaganja bo določila Vlada RS na predlog ministra, pristojnega za varstvo okolja.

K 5. členu

Predlagana sprememba 3. točke prvega odstavka 149. člena veljavnega Zakona o varstvu okolja bistveno ne spreminja določitev obveznih občinskih javnih služb varstva okolja. Zaradi omogočanja nekaterih ravnanj s komunalnimi odpadki v okviru proste gospodarske pobude bo vlada v predpisu, izdanem na podlagi spremenjenega tretjega odstavka 149. člena veljavnega zakona, zbiranje nekaterih vrst komunalnih odpadkov izvzela iz sistema obvezne gospodarske javne službe in to dejavnost urejala v okviru proste gospodarske pobude.

Sprememba drugega odstavka 149. člena veljavnega zakona daje vladi jasnejšo pristojnost, da s svojim predpisom podrobneje določi, katere dejavnosti, naloge in vrste komunalnih odpadkov bodo predmet gospodarske javne službe, katere pa je mogoče urejati v razmerah proste gospodarske pobude.

K 6. členu

Prvi odstavek 194. člena veljavnega zakona določa, da se bo do izdaje predpisa, ki naj bi ga na podlagi pooblastila iz tretjega odstavka 53. člena veljavnega zakona izdal minister, z njim pa naj bi podrobneje predpisal, kaj se šteje za projekt in njegove sestavine, za projekt nameravanega posega, kadar gre za gradnjo, šteje idejna zasnova. Takšna rešitev pa je neprimerna, zaradi

tega predlagana sprememba omogoča, da se do uveljavitve navedenega predpisa za projekt šteje tudi drug projekt, ki je obdelan na višji ravni. Tako vsebino idejnega projekta kot določitev, kaj se šteje za projekt, obdelan na višji ravni, urejajo predpisi o graditvi objektov.

K 7. členu

V 5. členu je urejen prehod na nov režim, ki bo veljal glede veljavnosti že izdanih okoljevarstvenih dovoljenj, pridobljenih na podlagi 82. in 86. člena veljavnega Zakona o varstvu okolja. Imetnik veljavnega dovoljenja bo lahko najpozneje tri mesece pred iztekom njegove veljavnosti na ministrstvo, pristojno za varstvo okolja, poslal zahtevo za spremembo njegove veljavnosti. Ministrstvo bo spremenilo veljavnost dovoljenja na obdobje desetih let od dneva njegove veljavnosti, pri tem pa ne bo uporabljalo določb šestega odstavka 82. in 86. člena veljavnega zakona, ki ob podaljšanju zahtevata pregled izpolnjevanja pogojev v trenutku podaljšanja predpisanih za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja. Tako se bodo obravnavale tudi vloge za podaljšanje veljavnosti dovoljenj, ki so bile na ministrstvo vložene pred uveljavitvijo predlaganega zakona.

Takšna ureditev pa ne bo veljala za imetnika okoljevarstvenega dovoljenja za komunalno ali skupno čistilno napravo. Ministrstvo bo njihovo veljavnost na zahtevo imetnika sicer spremenilo, vendar le do le do roka, ko je za takšno čistilno napravo predpisana prilagoditev zahtevam predpisa, ki ureja emisijo snovi pri odvajanju odpadne vode iz komunalnih čistilnih naprav. Tudi v teh primerih se ne bodo uporabljale določbe šestega odstavka 82. člena veljavnega zakona glede preverjanja izpolnjenosti pogojev.

Vloge za izdajo okoljevarstvenih dovoljenj za dejavnosti ali naprave iz 82. člena oziroma za obrate iz 86. člena veljavnega zakona, ki bodo na ministrstvo vložene do uveljavitve predlaganega zakona, se bodo obravnavale v skladu s predlaganim zakonom, seveda le glede roka veljavnosti dovoljenja, ne pa tudi glede izpolnjevanja predpisanih pogojev za njegovo pridobitev.

K 8. členu

V 7. členu je določen *vacatio legis*, ki je petnajst dni.

IV BESEDILO ČLENOV ZAKONA, KI SE SPREMINJAJO

82. člen (druge naprave)

(1) Upravljavec mora pridobiti okoljevarstveno dovoljenje tudi za obratovanje druge naprave, ki ni določena s predpisom iz četrtega odstavka 68. člena tega zakona, ali večjo spremembo v njenem obratovanju, če se v njej izvaja dejavnost, ki povzroča emisije v zrak, vode ali tla, za katere so predpisane mejne vrednosti skladno z določbami 17. člena tega zakona, ali izvaja dejavnost, za katero je predpisana obveznost pridobitve okoljevarstvenega dovoljenja, skladno z določbami 19. člena tega zakona, ali če predeluje ali odstranjuje odpadke po predpisih o ravnanju z odpadki, skladno z določbami 20. člena tega zakona.

(2) Za večjo spremembo v obratovanju naprave iz prejšnjega odstavka se šteje vsaka sprememba naprave ali njena razširitev, ki bistveno spremeni glavne tehnične značilnosti naprave ali njeno zmogljivost in ima za posledico spremembo količine ali vrste emisije v okolje ali odpadkov, za katere je bilo pridobljeno okoljevarstveno dovoljenje.

(3) Če je za obratovanje ali večjo spremembo v obratovanju naprave iz prvega odstavka tega člena predpisana pridobitev gradbenega dovoljenja po predpisih o graditvi objektov, se to dovoljenje lahko izda po pravnomočnosti okoljevarstvenega dovoljenja.

(4) Če ne gre za primer iz prejšnjega odstavka, lahko upravljavec naprave začne z obratovanjem naprave le na podlagi pravnomočnega okoljevarstvenega dovoljenja.

(5) Okoljevarstveno dovoljenje izda ministrstvo za obdobje petih let od dneva začetka obratovanja naprave.

(6) Okoljevarstveno dovoljenje se lahko podaljša, če naprava ob izteku njegove veljavnosti izpolnjuje pogoje, pod katerimi se okoljevarstveno dovoljenje podeljuje.

(7) Upravljavec mora zahtevati podaljšanje okoljevarstvenega dovoljenja najkasneje tri mesece pred iztekom njegove veljavnosti.

86. člen

(okoljevarstveno dovoljenje za obrat)

(1) Upravljavec mora pridobiti okoljevarstveno dovoljenje tudi za obrat iz 18. člena tega zakona ali za vsako njegovo večjo spremembo.

(2) Za večjo spremembo iz prejšnjega odstavka se šteje znatno povečanje količine nevarne snovi ali znatna sprememba kemijskih ali fizikalnih lastnosti nevarne snovi ali katerakoli sprememba tehnološkega procesa, v katerem se uporablja nevarna snov.

(3) Če je za delovanje ali večjo spremembo obrata iz prvega odstavka tega člena predpisana pridobitev gradbenega dovoljenja po predpisih o graditvi objektov, se to dovoljenje lahko izda po pravnomočnosti okoljevarstvenega dovoljenja.

(4) Če ne gre za primer iz prejšnjega odstavka, lahko upravljavec obrata začne z njegovim delovanjem le na podlagi pravnomočnega okoljevarstvenega dovoljenja.

(5) Okoljevarstveno dovoljenje izda ministrstvo za obdobje petih let od dneva začetka obratovanja obrata.

(6) Okoljevarstveno dovoljenje se lahko podaljša, če obrat ob izteku njegove veljavnosti izpolnjuje pogoje, pod katerimi se okoljevarstveno dovoljenje podeljuje.

(7) Upravljavec mora zahtevati podaljšanje okoljevarstvenega dovoljenja najkasneje tri mesece pred iztekom njegove veljavnosti, k vlogi za podaljšanje pa mora priložiti varnostno poročilo, skladno z določbami 18. člena tega zakona.

126.d člen

(Sklad za podnebne spremembe)

(1) V okviru državnega proračuna se kot proračunski sklad za nedoločen čas ustanovi Sklad za podnebne spremembe (v nadaljnjem besedilu: Podnebni sklad).

(2) Namen Podnebnega sklada je sofinanciranje ukrepov za blaženje in prilagajanje posledicam podnebnih sprememb.

(3) Za upravljanje Podnebnega sklada je pristojno ministrstvo.

(4) Viri financiranja Podnebnega sklada so prihodki, ustvarjeni s prodajo emisijskih kuponov na javni dražbi iz prejšnjega člena.

135. člen

(predaja emisijskih kuponov in njihova razveljavitev)

(1) Upravljavec naprave mora za vsako napravo iz 118. člena tega zakona ali operator zrakoplova za letalsko dejavnost iz 139.a člena tega zakona do 30. aprila tekočega leta predati emisijske kupone v količini, ki ustreza celotni količini emisije toplogrednih plinov, ugotovljeni na način iz šestega odstavka 133. člena tega zakona ali preverjeni na način iz 134. člena tega zakona. V primeru iz 122.a člena tega zakona mora upravljavec naprave ali operator zrakoplova, ob stečaju pa stečajni upravitelj, najkasneje 120. dan od pravnomočnosti odločbe iz drugega odstavka 121. člena tega zakona ali prvega odstavka 122. člena tega zakona predati emisijske kupone v količini, ki ustreza celotni količini emisije toplogrednih plinov, ki jih je naprava izpustila v ozračje v obdobju iz drugega odstavka 122.a člena tega zakona. Predani emisijski kuponi se razveljavijo skladno s predpisi EU, ki urejajo register emisijskih kuponov.

(2) Ministrstvo na svojih spletnih straneh objavi ime osebe, ki ni predala emisijskih kuponov v skladu z določbami prejšnjega odstavka.

(3) Če ministrstvo pri izrednem naknadnem preverjanju iz prvega odstavka 134.c člena tega zakona ugotovi, da upravljavec naprave ali operator zrakoplova ni predal ustrezne količine emisijskih kuponov, izda odločbo, s katero ugotovi manjkajočo količino emisijskih kuponov, ki jih mora upravljavec naprave ali operator zrakoplova predati v 15 dneh po pravnomočnosti odločbe, ali ugotovi njihov presežek, ki ga upravljavec naprave ali operator zrakoplova lahko uveljavlja do 30. aprila v naslednjem koledarskem letu, tako da preda ustrezno manjšo količino emisijskih kuponov. Pritožba zoper odločbo ne zadrži njene izvršitve.

(4) Imetnik emisijskih kuponov lahko kadarkoli zahteva njihovo razveljavitev, skladno s predpisi EU iz sedmega odstavka 130. člena tega zakona, pri tem pa ni upravičen do nadomestila njihove vrednosti.

(5) Emisijski kuponi iz rezerve državnega načrta, ki jih ni bilo mogoče podeliti ali prodati do konca obdobja iz 1. točke četrtega odstavka 126. člena tega zakona, se razveljavijo skladno s predpisi iz prvega odstavka tega člena.

149. člen

(obvezne občinske gospodarske javne službe varstva okolja)

(1) Obvezne občinske gospodarske javne službe varstva okolja so:

1. oskrba s pitno vodo,
2. odvajanje in čiščenje komunalne in padavinske odpadne vode,

3. zbiranje komunalnih odpadkov,
4. prevoz komunalnih odpadkov,
5. obdelava mešanih komunalnih odpadkov,
6. odlaganje ostankov predelave ali odstranjevanja komunalnih odpadkov in
7. urejanje in čiščenje javnih površin.

(2) Objekti in naprave, potrebni za izvajanje javnih služb iz prejšnjega odstavka, so infrastruktura lokalnega pomena.

(3) Vlada podrobneje predpiše:

1. vrste nalog, ki se izvajajo v okviru javnih služb iz prvega odstavka tega člena,
2. metodologijo za oblikovanje cen, oskrbovalne standarde in tehnične, vzdrževalne, organizacijske ter druge ukrepe in normative za opravljanje javnih služb iz prvega odstavka tega člena.

(4) Občina zagotovi izvajanje javnih služb iz prvega odstavka tega člena skladno s predpisi iz prejšnjega odstavka in predpisi, ki urejajo gospodarske javne službe.

(5) Če občina ne zagotovi izvajanja obvezne gospodarske javne službe iz prvega odstavka tega člena, jo zagotovi država na območju občine in za njen račun. Način zagotovitve določi vlada.

194. člen

(projekt nameravanega posega in revizija poročila o vplivih na okolje)

(1) Do izdaje predpisa iz tretjega odstavka 53. člena tega zakona se za projekt nameravanega posega iz 51. člena tega zakona, ki je gradnja, šteje idejna zasnova po predpisih o graditvi objektov.

(2) Do imenovanja okoljskih izvedencev lahko revizijo okoljskega poročila iz 41. člena tega zakona ali poročila o vplivih na okolje iz 54. člena tega zakona izdela oseba, ki je pridobila pooblastilo za izdelavo poročila o vplivih na okolje na podlagi ZVO, pri čemer morajo biti izpolnjeni pogoji iz tretjega in osmega odstavka 56. člena tega zakona.